

[Gustav Pedersen.]

vil det ærede medlem antagelig også selv have erfaret — at adskille et debatindlæg fra en motivering for et ændringsforslag. Derfor har vi altså søgt at komme den vej ud, at man skal motivere sine ændringsforslag eller i øvrigt sin stillingtagen skriftligt, og så kan man supplere det — jeg havde nær sagt alt det, man vil — gennem et mundtligt indlæg. Hvis det nu drejede sig om første behandling eller tredje behandling, kunne man beklage sig over, at der ikke var tid nok, men da det netop drejer sig om anden behandling, hvor der er rigelig tid, går der ikke noget fra tinget i den anledning.

Så sagde det ærede medlem, at han ville beklage, hvis der blev dynget mere papir over medlemmerne. Her er der et område, hvor vi er fuldkommen enige. Jeg er i mindst lige så høj grad som det ærede medlem ked af de papirbunker, der fra forskellig side, både indefra og udefra, lægges på medlemmernes borde eller hvor de i øvrigt modtager dem; men jeg henleder opmærksomheden på, at Folketingstidende også er papir; hver tre minutters tale giver en spalte i Folketingstidende. Altså, papir slipper vi ikke for, heller ikke ved de mundtlige forelæggelser.

Må jeg så blot slutte med at sige, at det, der her foreslås, ikke er en evighedsforanstaltning; det er et forsøg på at få en mere hensigtsmæssig form for forhandlingerne her. Skulle det vise sig, at ændringen ikke svarer til sit formål, sådan som det er sket med det, der står i forretningsordenen i dag, tager vi sagen op til fornyet behandling, og så regner jeg med, at vi efterhånden kan arbejde os frem til noget holdbart.

Alfred Jensen: Jeg er naturligvis klar over, at de ændringer, der her foretages, ikke er en evighedsforanstaltning. Jeg er også klar over, at vi på et eller andet tidspunkt vil vende tilbage til denne forretningsorden for at foretage nødvendige ændringer. Det, der har gjort, at jeg har vendt mig imod visse af de forslag, der foreligger her, er, at jeg føler, at der her er tale om et tilbageskridt sammenlignet med det, vi har nu. Når den ærede ordfører for udvalget for forretningsordenen siger, at

det er ikke hans opfattelse, at der lyttes særligt til taler fra ordførerne for udvalgene, er jeg i og for sig ganske enig deri. Det var nu heller ikke det, jeg gav udtryk for. Det, jeg sagde, var, at vi, der ikke er repræsenteret i udvalgene, lytter efter ordførertalerne for at finde noget, som vi ikke kan hitte ud af i betænkningen. Det, jeg sagde, var — det vil jeg gerne understrege — at der kommer supplerende oplysninger frem i ordførertalerne. Alene den omstændighed, at der kommer mere ind i ordførertalerne, end der står i betænkningen, skulle være nok til, at man i udvalget alvorligt overvejer, om man skal gå den vej, der her er foreslået.

Endelig var der spørgsmålet om papir. Jeg har faktisk ikke advaret imod for meget papir. Jeg har sagt, at jeg ikke ønsker, at der skal komme så meget papir over medlemmerne, at de drukner i det, men jeg mener, at man kan gøre betænkningerne mere fyldestgørende, og jeg mener også, at de i adskillige tilfælde må være mere omfattende, hvis tingets medlemmer skal kunne forstå, og hvis offentligheden skal kunne følge med i, hvad der er sket, og hvad der har været behandlet i udvalget. Jeg er da også så heldig, at jeg ikke er alene om den opfattelse, men at det udvalg, der behandlede forslaget til den gældende forretningsorden, var enig om, at betænkningerne ikke var fyldestgørende nok, og at der måtte lægges vægt på at gøre dem bedre. Derfor troede jeg egentlig, at jeg var i nøjeste overensstemmelse med såvel ordføreren for udvalget som hele udvalget, når jeg sagde, at vi måtte have mere papir i form af betænkninger, sådan at vi fik bedre oplysninger og bedre materiale. Jeg håber, at vi trods bemærkningerne får det fremefter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 94 stemmer mod 4.

Ændringsforslagene nr. 5-19
vedtoges uden afstemning.